Autor: Peter Vajda

Ľudský život je ako vlak. Má veľa vagónov, nezastavuje, ženie sa po koľaji, ktorá môže byť veľmi dlhá a prechádzať cez mnohé kraje, krajinky a krajiny, ale na jej konci nie je krásna stanica, v ktorej by vlak zakotvil, ale hlboká priepasť zvaná smrť.

Vezieme sa v tomto vlaku, zdržiavame sa v mnohých jeho vagónoch. V niektorých je radosť, láska, vernosť, priateľstvo, porozumenie, pohoda, rozkoš, vášeň, rozptýlenie. V iných je bolesť, strata, choroba, sklamanie, nevera, zrada, nenávisť, nespokojnosť, námaha, veľa práce. Neustále sa snažíme budovať a skrášľovať vagóny, v ktorých sa najviac zdržiavame, aby nám poskytli útulok, bezpečie, pohodu a oddych, zázemie. Snažíme sa budovať dobré vzťahy so spolucestujúcimi v našom vlaku, ale nie vždy sa to darí.

Celý život sa zamestnávame našimi vagónmi a ich zveľadením, spolunažívaním vo vlaku, ale vôbec sa nestaráme o to, po akej koľaji ide náš vlak a kde tá koľaj končí. Božie slovo nás ale volá ku ďaleko radikálnejšiemu rozhodnutiu a konaniu. Volá nás vystúpiť z tohto vlaku a prestúpiť na iný vlak, ktorý cestuje po koľaji, ktorá nekončí v priepasti, ale v nádhernej a úžasnej stanici plnej lásky, pravdy a Božej prítomnosti, zvanej večný život.